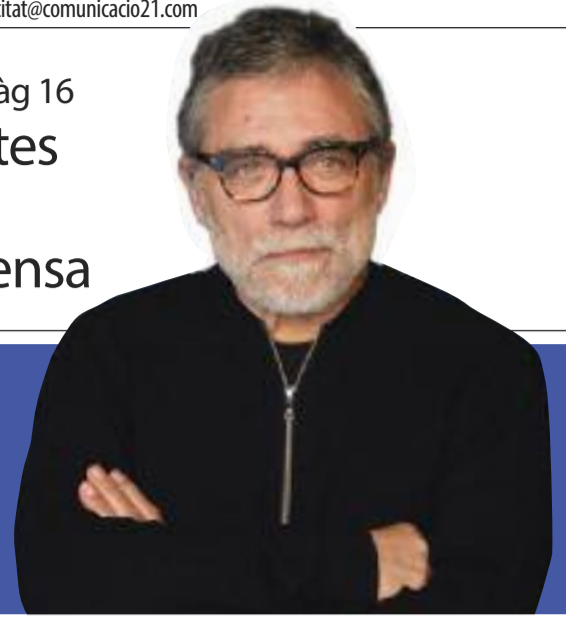

ESPORT DE RISC pàg 3
Inseguretat en el ciclisme de carretera: quan l'educació viària necessita millorar

SANT JUST DESVERN pàg 16
S'estrenen les tres portes d'entrada del Liceu de Barcelona fetes per Plensa

líniatres ^{9 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Setembre 2022 · Núm.108 · liniatres.cat

Esplugues té els pisos nous més cars de la metròpoli

El preu mitjà dels nous habitatges a la ciutat és de 625.700 euros, per sobre de molts districtes de Barcelona pàg 10

Foto: Línia Tres

SANT JOAN DESPÍ pàg 14
Veïns d'un bloc de l'avinguda de Barcelona poden perdre el pis

ESPLUGUES pàg 10
Polèmica amb el pregó de la Festa Major de Sant Mateu

A FONTS pàgs 12 i 13
L'extrema dreta fa forat entre la població més jove?

A mig gas

El nou Mercat de la Plana d'Esplugues es fa esperar pàg 18

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**]
[**1H PARKING GRATUITA**]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic25 anys

Un esport de risc

» El ciclisme de carretera pateix la inseguretats que suposa haver de conviure amb molts cotxes
 » El respecte a la normativa viària dels conductors, però també dels ciclistes, ha de ser més estricte

Albert Alexandre
BAIX LLOBREGAT

Eren un grup de vuit ciclistes. Circulaven per la carretera C-234 de Castellbisbal quan, de sobte, un conductor, en envair el carril contrari, va atropellar-los. Les conseqüències, dos ciclistes morts, dos de ferits i un cinquè en estat crític. Els dos difunts se sumaven als quatre ciclistes que ja havien perdut la vida a la carretera el 2022. Els fets, que es van produir a finals d'agost, van commocionar el món del ciclisme català i van posar sobre la taula la necessitat de millorar la seguretat dels que practiquen aquest esport. El cap de setmana següent, més de 300 ciclistes recorrien les costes del Garraf per mostrar la seva indignació i per recordar els companys morts.

Malgrat tot, uns dies després el relat va canviar per complet quan el 5 de setembre els Mossos d'Esquadra van mostrar a les seves xarxes socials que havien denunciat un ciclista de carretera per conducció imprudent. Davant les dues notícies sorgeix el dubte: els cotxes no respecten els ciclistes o els ciclistes no respecten les normes de circulació?

UNA QÜESTIÓ DE GRISOS

Marc Esteban fa cinc anys que practica aquest esport, tot i que reconeix que ara, amb el naixement de la seva filla, ha rebaixat el pistó. "Vaig en bici als afores de Barcelona", explica per afegir que abans pedalava 13 hores a la setmana i recorria uns 1.300 kilòmetres al mes. Ell considera que la responsabilitat a la carretera afecta les dues bandes implicades: ciclistes i cotxes. "L'educació viària correspon a les dues parts", puntualitza. "Hi ha cotxes que si esperessin 15 segons podrien

La pedalada que es va fer per homenatjar els ciclistes atropellats a Castellbisbal. Foto: Carola López/ACN

avançar amb total seguretat, però també hi ha ciclistes que per fer bones marques a l'aplicació Strava se salten semàfors", afirma. En el darrer cas es refereix a una aplicació que cronometra els temps que fan els ciclistes i els posiciona en un rànquing global a internet.

Per la seva banda, Ramón Medina, fundador del Club Ciclista Medina i des de fa anys ciclista de carretera, es mostra més contundent amb els cotxes. "El cas de Castellbisbal no té un altre nom que assassinat", afirma. Per a ell, molts conductors no tenen consciència i caldria endurir les lleis i les penes per a qui atropella un ciclista. "N'hi ha que avancen amb la cinquena marxa quan ho haurien de fer amb la segona i, per exemple, sortir amb la bici els dimenges al matí és molt perillós perquè hi ha molts joves que tornen de festa", lamenta.

Malgrat això, també és conscient que els ciclistes no sempre actuen de manera adequada. "He

vist tres ciclistes envaint tot un carril mentre van xerrant", diu.

MÉS RESPONSABILITATS

Enmig d'aquest context cal no obviar una part important de l'equació: les administracions. En aquest sentit, el 26 d'agost, arran de l'accident a Castellbisbal, la Sindicatura de Greuges va iniciar una investigació per determinar si des de les institucions es garanteix prou la seguretat dels ciclistes. Alhora, l'actuació d'ofici vol esclarir quin és l'estat de les infraestructures i de les xarxes viàries. El defensor del poble s'ha adreçat a la Generalitat per saber quines mancances es detecten a les carreteres i quines actuacions estan previstes per millorar "la mobilitat creixent en bicicleta".

De fet, Esteban creu que algunes de les carreteres no estan preparades. "Estan plenes, i quan s'acumulen ciclistes es dificulta la convivència amb els cotxes", explica. "Això, a l'àrea de Barcelo-

na o a Collserola, és inevitable, i potser caldria fer carreteres adaptades a les bicis", diu.

MÉS RESPONSABILITATS

Jose Téllez també és aficionat a la bicicleta. Reconeix que no practica el ciclisme de carretera perquè és més aficionat al ciclisme. Amb tot, la seva afició té a veure tant amb les seves fílies com amb les seves fòbies. "Si no faig bici de carretera no és perquè no m'agradi, sinó perquè em fa por", reconeix.

Altres ciclistes com Esteban donen la raó a Téllez. Per a ell, el ciclisme de carretera no és 100% segur. "De cada tres cops que surto, en un tinc un petit ensurt", assenyala. No és estrany, ja que segons explica, en una sortida a la carretera del Maresme el poden creuar més de 200 cotxes, i alguns l'avancen massa a prop.

Són experiències semblants a les de Medina, que el dia que l'entrevistem relata que aquell

mateix matí quasi té un accident. "Anava per Montornès i un cotxe ha estat a punt d'atropellar-me", diu com si es tractés d'una experiència habitual.

Certament es poden minimitzar els riscos. Seguir la normativa viària o tenir kilòmetres de bici a les cames són alguns dels elements que redueixen la possibilitat d'accident, però el risc zero no existeix. "Quan sents un cotxe venir, ja saps si t'hauràs d'apartar o no només pel soroll del motor", explica Esteban per reconèixer que això, amb els vehicles elèctrics, cada vegada és més difícil.

Sigui com sigui, malgrat tots els inconvenients i inseguretats, hi ha quelcom inexplicable que fa que cada cap de setmana milers de persones, majoritàriament homes, surtin a la carretera. "És un plaer grandios", diu Medina. "Tot i els ensurts, mai he tingut por. És un esport molt social i a mi em relaxa i em fa sentir lliure", conclou Esteban.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Espai Línia: un espai per a la proximitat

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i del Districte de Nou Barris

Foto: Línia

Habitualment aprofitem la possibilitat d'escriure en un mitjà per parlar del que succeeix a la ciutat. El mitjà esdevé un instrument relacional entre l'autor i aquells que tenen a bé llegir-lo sense que existeixi la necessitat de sentir-hi una especial afinitat personal ni una gran complicitat ideològica. Els mitjans són, tot i que en perill real d'extinció, realitats fixes imprescindibles per poder opinar i debatre idees i projectes.

Malgrat tot, de vegades, poques però algunes, qui esdevé idea i projecte és el mateix mitjà, i val la pena dedicar-li unes paraules per agrair-ho. Vet aquí que això succeeix quan *Línia*, a saber amb quins esforços personals i probablement amb quins deutes igual de personals, obre un local fantàstic al centre de Barcelona per trencar les dinàmiques pròpies (en paper o digitals) d'un mitjà de comunicació i esdevenir un espai físic de diàleg, exposició i debat.

Efectivament, *Línia* ha obert Espai Línia, en una operació pràcticament inèdita, on es pretén donar veu als barris de la capital –i també de les ciutats de la vora de Barcelona– i acollir tota mena de polítics, savis i activistes socials i culturals per parlar de la ciutat, dels seus somnis i dels seus problemes més enllà de la còmoda reflexió escrita.

La proposta de *Línia* és tan riscosa com assenyada perquè parteix de la necessitat de transformar la funció de la comunicació de proximitat, paraula que en múltiples escenaris (premsa, comerç, cultura...) esdevé tan atacada com desitjada, tan in-

certa com suggerent, tan antiga com plaent. La proximitat és, en aquest sentit, la descendència orfe de les noves tecnologies i de la transició digital: heus aquí les xarxes socials, tan a prop i tan lluny.

Espai Línia és un local, un espai físic, un equipament, un lloc per trobar-se, per exposar, per debatre, per presentar, per dialogar. Però si això ja és important perquè un mitjà dedicat a la comunicació de proximitat (és una emblemàtica coincidència que un mitjà de proximitat ens vulgui apropar físicament) proposi dedicar-hi els seus esforços i re-

Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació

curso, encara ho és més perquè se sustenta en un projecte solvent: rellegir la ciutat des de la perspectiva, sovint ignorada, dels seus barris. I és que a Barcelona vivim excessivament pendents d'unes percepcions massa centralitzades i mediatitzades per les grans xarxes de comunicació.

Que la veu i les problemàtiques dels barris de Barcelona i també de l'àrea metropolitana tinguin un altaveu és, avui dia, un fet transgressor, no tant perquè estiguin mancades de governança, que la tenen, sinó perquè ho estan de lideratge i de presència prestigiada al debat públic. Hi ha desenes de qüestions

–el turisme, la mobilitat, la contaminació, l'economia i el treball, per exemple– que els falta mirada polièdrica o que s'acompanyen de reflexions sucursalistes. Què hi tenen a dir els veïns de Nou Barris envers la mobilitat, els de Sant Andreu envers el turisme o els de Sant Martí envers la cultura? En realitat no ho sabem, més enllà, és clar, de les estructures polítiques o del món associatiu en xarxa.

Si un mitjà s'adreça a cada ciutadà, sembla just que li vulgui donar veu de totes les maneres possibles, i si fos possible, amb plena consciència que la té. D'això va la proximitat: de saber exercir el dret a participar defugint l'anonimat i la còmoda tranquil·litat dels *likes* o de les reprovacions automàtiques.

Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació. Una aposta tan valenta com incerta, perquè al risc del manteniment econòmic cal afegir-li la voluntat còmplice de tots els que els toca apropar-s'hi per anar-hi a dir la seva. La proximitat, oi que sí, no és només una botiga a prop de casa. Un mitjà que ens parla del que succeeix al barri o una tele municipal pagada entre tots també és la irreductible voluntat de mantenir viva una determinada manera de relacionar passat i present, de ser-hi cada dia, de debatre i rebatre amb el veí i la veïna.

Línia ha demostrat tenir les idees ben posades. Ara cal demostrar que tots plegats som d'una pasta similar convertint aquest espai en un referent de la premsa local.

Aquí es piula

@HospitalSantPau

[13-09-2022] La intervenció [a Jordi Pujol] es va dur a terme amb èxit.

El president Pujol es troba ara ingressat a la Unitat d'Íctus de Sant Pau, conscient, sota els efectes de la medicació. Les properes 24-48 hores seran clau per determinar amb més precisió el seu estat neurològic.

@Sicrit_

Em fa gràcia perquè Rodalies-Renfe ha dit: "Els trens no funcionen, es recomana que agafeu un transport alternatiu". Quin??? Aquest és el problema. De veritat es pensen que, si la gent tingués una altra opció, continuaria fent servir el seu servei de merda? No tenen vergonya.

@aleixsalvans

Potser la diferència de percepció entre Elisabet II i els Borbons és que la reina conduïa ambulàncies quan els nazis bombardejaven Londres i el pare de Juan Carlos I no va combatre amb els nacionals perquè Franco l'hi va prohibir. Per començar. No ho justifico, només reflexiono.

@pmarsupia

Hoy cenando con una amiga en Dnipro [Ucraina]: "No sé cómo sentirme. Por un lado me da euforia ver cómo avanza nuestro ejército. Pero cada vez que abro Instagram me encuentro con la foto de algún conocido muerto en el frente. Es como estar alegre y con ganas de vomitar a la vez".

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 12320-2013

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

L'Ajuntament de Sant Joan Despí ha posat en marxa un servei gratuït de cangur per ajudar la conciliació de les famílies. Els beneficiaris podran demanar que vagin a buscar els infants a l'escola o que els cuidin a casa.

pàgina 14

Aj. de St. Joan Despí

L'aplicació AMB Aparcament Residents ha aterrat al barri del Centre de Sant Just. Així, els veïns poden gestionar l'estacionament de manera còmoda a través del mòbil. Està previst que l'app arribi aviat també a Can Modolell.

pàgina 16

AMB

Els nous mercats de la Plana i de Can Vidalet estan a l'espera d'obrir de manera completa.

Fins ara només hi ha els dos Lidl en funcionament, i els paradistes estan pendents de poder mudar-se a les noves instal·lacions municipals.

pàgina 18

Aj. d'Esplugues

El + llegit

líniatres.cat

- 1 *Álvaro de Luna, Rosa López i Nena Daconte, plats forts del Sant Mateu a Esplugues*
- 2 *Obren el Lidl del Mercat de la Plana d'Esplugues*
- 3 *El Liceu estrena portes creades pel santjustenc Jaume Plensa*
- 4 *L'app per facilitar l'aparcament dels veïns arriba a Sant Just Desvern*
- 5 *La Diputació de Barcelona potencia el teixit empresarial*

Els catalans ho hem tornat a fer

per Jordi Oriola

Foto: Jordi Borràs/ACN

L'11 de setembre els catalans commemorem la pèrdua de la sobirania de Catalunya, perquè, l'11 de setembre de 1714, Felip V va entrar amb el seu exèrcit a Barcelona i va annexionar Catalunya a un estat absolutista, governat des de Madrid, que va anul·lar totes les institucions catalanes i va imposar la llengua castellana prohibint el català.

Davant l'increment de la desavinença, des de fa deu anys, els catalans ens hem anat manifestant pacíficament per centenars de milers, reivindicant la independència de Catalunya respecte d'una Espanya que ens tracta com una colònia. Aquesta Diada de Catalunya han estat unes 300.000 persones segons estimacions independents (700.000 segons els organitzadors i 150.000 segons la policia a les ordres del Partit Socialista antiindependentista). Així, l'independen-

dentisme català demostra ser el moviment europeu més potent i que organitza les manifestacions més multitudinàries del continent de manera continuada any rere any.

Davant d'això, el nacionalisme espanyol, acostumat a lluitar contra ETA amb la policia i els jutges, tracta el moviment independentista, pacífic i no violent, com si fóssim terroristes. Des de Madrid se senten legitimats per imposar-nos la pertinença a Espanya, com si fóssim en una dictadura, en lloc d'intentar guanyar-nos políticament o democràticament, per exemple, acceptant que sigui en un re-

ferèndum acordat on el poble català pugui decidir què vol ser.

I és cert que no cal que totes les nacions sense estat constitueixin nous estats dins d'Europa. Caldria estudiar cada cas segons la seva realitat pròpia. Però el cas català, per maneres i per volum, s'ha guanyat ser considerat com a cas molt singular, o més per la repressió i els abusos que ha dut a terme Espanya, que acrediten que els catalans som una minoria nacional dins de l'estat espanyol que compta amb una 'causa justa', ja que necessita constituir-se com a estat sobirà per poder garantir els drets bàsics, democràtics i socials dels seus ciutadans.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ReunióPostDiada

@324cat: El president Aragonès es reuneix a Palau amb els presidents d'Òmnium, l'ANC i l'AMI per parlar de la situació política després de la manifestació de la Diada.

#AlcarràsAlsOscars

@academiacinecat: Alcarràs, de Carla Simón, seleccionada per l'Acadèmia de Cinema espanyola per anar als Oscars en la categoria de millor pel·lícula internacional.

#MorLaReina

@laiaSuncion: Segons les últimes estimacions científiques, es calcula que d'aquí a aproximadament 50 anys ja estarà finalitzant l'enterrament de la reina Isabel II.

Nosaltres, els turistes

per Xavier Godàs

El 2019, l'any de referència de la plenitud del turisme, pel món es varen bellugar 1.500 milions de turistes, cosa que, comptant que som uns 7.750 milions de persones residents al planeta, representa una xifra espectacular. Tinguem en compte que el 1950 els turistes eren uns 25 milions.

I és que els turistes no són només els que venen de fora. Resulta que també ho som nosaltres. Un exemple: segons dades de l'INE, durant el primer trimestre de 2022 els residents de l'Estat varen fer 31,1 milions de viatges. D'aquests, un 41,1%, uns 13,2 milions de desplaçaments, foren justificats per l'oci i les vacances. Durant el 2021, els catalans van dur a terme uns 6,1 milions de viatges, pel cap baix. Els números finals de 2022 segurament seran encara més elevats. Així mateix, el turisme és un motor econòmic nacional: a la regió metropolitana de Barcelona, el 2019 hi havia 27.164 empreses dedicades al turisme, que ocupaven més de 305.000 persones. El mateix any, l'activitat turística representava el 6,5% del PIB català.

Podríem dir que el turisme és el moviment de masses prototípic del segle XXI. Durant el segle XIX i ben bé dos terços del XX, per moviments de masses enteníem les principals mobilitzacions polítiques. Ara, en canvi, hem de pensar que els principals moviments de població amb un propòsit definit fan referència al consum d'oci.

Però, amb tot això, el que a mi m'interessa destacar és que participem del turisme que patim. No és honest creure que els turistes són els altres, quan ens hi entrebanquem allà on vivim, mentre nosaltres mateixos sovint som qui fa entrebanquer els residents d'altres contrades. Per tant, la massificació turística és un fet estructural que perviurà. Perquè si en una setantena d'anys hem passat de 25 milions de viatges a uns 1.500, això és a causa de la democratització de l'oci. És a dir, és conseqüència d'un guany popular en la millora de les condicions de vida. Fixem-nos en el fet que qui viatjava per plaer en la meitat del segle XX era una minoria molt selecta. En canvi, ara molta més gent es mou entre una gran diversitat de capacitats de consum.

El sociòleg Pierre Bordieu teoritzà sobre com les classes benestants delimitaven en les seves pràctiques d'oci una barrera de distinció per damunt de les classes populars, en una lluita aferrissada per mantenir la distància respecte de les masses. Aquesta dis-

tinció ara es troba àmpliament desdibuixada. Si bé és cert que combinar unes vacances amb la pràctica del golf en un resort no és precisament una activitat popular, també és veritat que, no gaire anys enrere, esquiar era de rics i, en canvi, actualment cal fer cua per baixar una pista. El fet transcendental de tots aquests anys en què el turisme pren volada és que cada cop més gent al món ostenta temps i, com a mínim, una certa capacitat de consum per destinar a l'oci. La reglamentació de les condicions de treball i la configuració de l'estat del benestar contribueixen decisivament a concebre el descans i el lleure com un dret. Disposar de dies festius i de vacances pagades catapulten el consum durant el temps lliure de treball. Llavors, si el temps d'oci és un dret, podríem dir que tenim dret a ser turistes?

Foto: Pexels

El mercat del lleure i, per tant, del turisme, es diversifica per amollar-se a les diferents capacitats econòmiques dels consumidors. No tothom podrà gaudir d'una quinzena de vacances culturals a Nova York, però sí, poc o molt, de platja i sol, de pujades a cims, de visites als gorgs de moda, d'excursions silvestres i d'abraçades als arbres; de passejades i de compres per boniques ciutats i viles de postal o de nits de festa ininterrompuda. Al damunt, mòbil en mà, nosaltres mateixos som capaços de descobrir per a altres llocs fins ara força desconeguts i poc concorreguts. Només cal que ubiquem la foto que ens hem fet per a Instagram. En resumits comptes, tant qui no calcula què gasta com qui compta el darrer centímetre per invertir estan units pel moviment de masses turística.

El que també és un fet és que aquesta massificació col·lideix amb la qualitat de vida dels residents de

les viles i ciutats marcades pel turisme, i amb la preservació dels entorns rurals i naturals més emblemàtics. Aquesta col·lisió desencadena conflicte social. Perquè la massificació ha comportat segregació territorial urbana a favor de l'especialització en usos turístics, tot provocant confrontació d'interessos amb els veïnats a causa de l'encariment de l'habitatge, de la magnitud i intensitat de moviments a l'espai públic, del declivi del comerç tradicional i, massa sovint, de la generació d'ocupació estacional i precaritzada.

Les mesures correctives contra els efectes perniciosos del turisme són necessàries, però per gestionar aquest moviment, no per evitar-lo, perquè ja hem dit que perdurarà i la gent és lliure de fer el turista. El problema és que és complicat fer virar una política turística crematística cap a una de sostenible: hi ha massa llocs de feina en joc. En qualsevol cas, els ajuntaments ja són l'administració que fa aterrar el canvi necessari, tant a un nivell estratègic com de gestió: limitant la capacitat hotelera perquè no sigui expansiva, determinant preus per a les estades i les visites a determinats espais i llocs, intervenint en política urbanística per preservar la mixtura d'usos i l'habitatge residencial, administrant els moviments excursionistes en entorns naturals, col·laborant amb les noves iniciatives empresarials que conceben la seva activitat en clau de sostenibilitat, respecte i contribució a les dinàmiques naturals i socials del territori... Estem d'acord que costa veure els canvis implicats en aquestes polítiques, però en la mesura que són importants i estructurals requereixen temps.

Per acabar, és interessant retenir que, si bé el moviment turístic és massiu, vivim encerclats per una època en què fem bandera de les experiències personals autèntiques. És una paradoxa: som molts fent les mateixes coses prenent ser únics. Com acabem de concebre què és una experiència personal singular és un misteri. Perquè, per exemple, se m'escapa com de singular per a un mateix pot ser fer-se una selfie a la Pica d'Estats després d'haver fet cua per arribar-hi, com tants altres. El cas, però, és que fora bo aprofitar aquesta tendència a la introspecció plaent individualista per vincular el plaer de l'experiència turística al respecte per l'entorn que es trepitja i les comunitats que es visiten. Convindria que els operadors turístics consideressin aquest tret característic de la nostra present cultura i l'aprofitessin com a factor de civilització.

Les millors perles

Mala setmana al *Diari de Girona*. Després de referir-se a la reina consort d'Anglaterra, Camila, com a Llitera (per la traducció de Camilla, el seu nom en anglès), han confós en portada l'ANC amb l'ACN (l'Agència Catalana de Notícies).

La Policia Local de Lloret de Mar va detenir fa uns dies un home que conduïa begut i sense carnet, va provocar un accident i, mentre fugia, va envestir un cotxe policial. Ah, i no es va voler fer la prova d'alcoholèmia. Un bon perla.

L'Udinese, un equip de futbol italià, va felicitar la Diada Nacional de Catalunya el dia 8 de setembre amb una foto de Gerard Deulofeu, jugador seu, amb una estelada al fons. A més, van fer un tuit amb l'emoticona de la bandera espanyola.

Al líder del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Josep Bou, se li va escapar un "lliure" quan el líder d'ERC, Ernest Maragall, va cridar "visca Catalunya!" durant els actes de la Diada. Després es queixa que el partit ja no el vol...

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Adaptant Barcelona a la crisi climàtica

per Jordi Martí Grau, sisè tinent d'alcaldia de Barcelona i vicepresident de l'Àrea de Planificació Estratègica a l'AMB

Foto: Pexels

Hem patit un estiu amb temperatures molt superiors a la mitjana i extremadament sec, amb onada de calor rere onada de calor, grans incendis i fenòmens extraordinaris com la pedregada de finals d'agost. Totes les dades demostren que el canvi climàtic no és un escenari de futur, sinó que és una realitat present. Malgrat que en aparença hi ha un ampli consens al voltant de la crisi climàtica, l'agenda per adaptar la ciutat al canvi climàtic i, alhora, mitigar els seus efectes més contraproduents ha conviscut amb propostes que anaven justament contra aquests objectius. L'exemple més alarmant és la voluntat d'alguns d'ampliar l'aeroport del Prat, que demostra que hi ha sectors a la ciutat i al país que es limiten a adjectivar de sostenible qualsevol projecte, a lluir el pin dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i a desacreditar, i fins i tot judicialitzar, el canvi de model de ciutat i el desplegament de mesures imprescindibles en l'actual context.

Des que vam entrar al govern estem treballant en mesures concretes en aquesta direcció. Tota la transformació urbana de la ciutat, amb el model Superilla, és un clar exemple de com les ciutats poden adaptar-se al canvi climàtic i transformar-se per mitigar els seus efectes, a través d'un espai públic més verd, més sostenible i que afavoreixi els desplaçaments a peu, en bicicleta, en MVP o en transport públic. L'extensió del model a l'Eixample i als futurs eixos de Sant Martí i del 22@ permetrà recuperar l'espai equivalent a 140 camps de futbol per a la ciutadania. També es contemplen actuacions complementàries i més quirúrgiques com el Protegim Escoles, que ja ha pacificat més de cent entorns escolars fins ara i que n'haurà pacificat més de dos-cents el 2023, beneficiant 80.000 alumnes.

Un altre factor essencial per mitigar els efectes del canvi climàtic és com ens desplaçem per la ciutat. Sabem que el 27% de les emissions de CO₂ de Barcelona són provocades pel transport, i la contaminació que genera és inadmissible. La mobilitat sostenible ha estat una prioritat del govern municipal. Hem incrementat un 100% l'aportació municipal al finançament del sistema, fins als 270 milions d'euros el 2022. En tots aquests anys hem congelat el preu del transport públic, amb un únic increment del 2% el 2018, i vam ser els primers a demanar la rebaixa del transport pú-

blic que va entrar en vigor ahir per compensar els efectes de la inflació en les economies domèstiques. Una ciutat adaptada al canvi climàtic és, necessàriament, una ciutat amb menys cotxes. Per això, també estem reformant grans autopistes urbanes com la Meridiana, la Via Laietana i la Diagonal, per on s'uniran les dues xarxes de tramvia actuals. La connexió del tramvia estalviarà l'entrada de més de 12.000 vehicles diaris a la ciutat, que s'afegiran als centenars de milers de desplaçaments en cotxe que s'han evitat des de l'entrada en funcionament de la Zona de Baixes Emissions. Per afavorir la mobilitat sostenible també hem duplicat la xarxa ciclista a la ciutat, i entre el 2015 i el 2021 hem passat de 120 a 240 kilòmetres.

La mediterrània és una de les zones on l'esclafament global serà més pronunciat segons molts estudis. Per fer més habitable aquest escenari, estem implementant un nou model de verd, que ens ha permès guanyar vuitanta hectàrees de verd en dos mandats. Amb el Pla Natura 2021-2030 assolirem el compromís amb la Conferència sobre el Clima de París de generar 160 hectàrees noves de verd fins al 2030. De moment ja hem ampliat i millorat la infraestructura verda amb parcs com el de Can Batlló, el de la Colònia Castells o el de Canòpia-Glòries, entre altres. Estem ampliant els espais que transformem en refugis climàtics i que actuen com a indrets de protecció davant les onades de calor.

L'impuls de la transició energètica, apostant per la sobirania i alliberant la ciutat d'oligopolis i afavorint les renovables davant els combustibles fòssils, era necessari ambientalment i ara s'ha demostrat que també econòmicament, atès el seu preu i la situació d'inestabilitat produïda per la invasió d'Ucraïna. L'elèctrica municipal d'energia 100% renovable ha aconseguit evitar 100.000 tones de CO₂ i ha permès un estalvi d'1,5 milions dels 6 milions d'euros que hem estalviat amb tota la política energètica desplegada.

Aquestes i altres mesures situen Barcelona com un referent en la transició ecològica. Prova d'això és que el pla Superilla Barcelona ha estat reconegut per l'ONU com un exemple a seguir, hem estat l'única ciutat de l'Estat convidada a participar en la COP26, al costat de Londres o París, i l'alcaldessa Ada Colau ha estat nomenada vicepresidenta de la xarxa de ciutats contra el canvi climàtic C40.

“

Hi ha sectors a la ciutat i al país que es limiten a adjectivar de sostenible qualsevol projecte, a lluir el pin dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i a desacreditar, i fins i tot judicialitzar, el canvi de model de ciutat i el desplegament de mesures imprescindibles en l'actual context

”

Flaixos

@BeansMacca: Van dur Pujol a l'hospital en notar-li "una parla estranya". La persona capaç de detectar aquest fet és el true X-Men català, seguríssim.

@Modgi: He vist un nen amb una samarreta amb el logo de TikTok. He pensat que és el mateix que si el meu avi hagués portat una samarreta que digués "telèfon".

@aaddth: Literalmente es insostenible que existan tantos universitarios. A más de uno le toca hacer de árbol en esta obra de teatro llamada vida.

Barcelona com mai l'has vist

» L'exposició 'La Barcelona desconeguda' ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia
 » Recull patrimoni històric, arquitectònic i cultural que hi ha repartit per tota la ciutat

Conèixer l'entorn més immediat, més proper, i aprofundir-hi reforça el caràcter col·lectiu d'un projecte de barri i de ciutat. Ens apropa a la història dels carrers i de les places on vivim, i fent-ho s'enforteix el sentiment de pertinença que transcendeix l'individu per situar-lo també en el plànol del projecte col·lectiu que són els barris i les ciutats. Proximitat allunyada de l'experiència que deixa fotografies però no deixa marques.

L'exposició *La Barcelona desconeguda*, que ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona, vol ensenyar i explicar una Barcelona de proximitat, la que és més propera al ciutadà i al veí. Vol fer aflorar el patrimoni històric, arquitectònic, cultural... que hi ha repartit per tota la ciutat. Perquè la democratització cultural també requereix focalitzar-se en el que roman ocult i desconegut per posar-ho a l'abast de tothom.

Descobrir i ensenyar. Això és el que fa aquesta exposició escollida per estrenar Espai Línia, el

qual vol convertir-se en un centre de trobada de tots els barris metropolitans: la Casa dels Barris.

A *La Barcelona desconeguda* s'hi pot descobrir la història de la Casa de la Lactància, la Casa del Dimoni, l'herència medieval del nucli de Santa Eulàlia de Vilapicina, un centre cívic instal·lat en una antiga capella, el passat de les bugaderes d'Horta al carrer d'Aiguafreda, una parròquia per conèixer un altre Gaudí, la papallona modernista de la Casa Fajol o l'aqüeducte de Ciutat Meridiana, entre altres tresors que segur que et sorprendran.

HOTELS QUE SÓN AUTÈNTIQUES JOIES

► En el marc de l'exposició *La Barcelona desconeguda*, un gran mural està dedicat als hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial. Divuit tresors que el Gremi d'Hotels ha distingit i que has de conèixer.

L'exposició, molt visual i en gran format, és al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona. Fotos: Línia

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY
D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#) @homs1852

Igualtat | Fomentar la vocació científica entre les nenes

L'Ajuntament posa en marxa el projecte +Dones3, una iniciativa per incentivar la vocació científica i tecnològica entre les nenes d'Esplugues. D'aquesta manera, es faran xerrades i activitats a les escoles i tallers gratuïts a l'EspluLab.

Els pisos nous més cars de l'àrea metropolitana són a Esplugues

- » El preu mitjà de l'obra nova a la ciutat és de 625.700 euros
- » Aquesta xifra supera la de diversos districtes de Barcelona

HABITATGE ▶ El municipi de l'àrea metropolitana amb el preu de l'habitatge nou més elevat és Esplugues, amb 625.700 euros de mitjana per a un pis de tres habitacions. Són dades de l'estudi de la consultora immobiliària Activum Real Estate Consulting, que també conclou que a tota la metròpolis –Barcelona inclosa– hi ha una oferta de 3.700 habitatges d'obra nova.

Segui com sigui, el valor mitjà d'aquests habitatges a Esplugues està per molt per sobre de ciutats com Sant Cugat –amb 533.250 euros– o l'Hospitalet –amb 355.900 euros–. Per contra, els municipis més barats són Sant Adrià de Besòs –276.100 euros– i Cornellà –326.400–. De fet, si Esplugues fos un districte de Barcelona, seria el cinquè més car, per sota de Sarrià-Sant Gervasi –que lidera el rànquing amb 1,2 milions d'euros–, l'Eixam-

Pla general d'Esplugues. Foto: Ajuntament

ple –839.500 euros–, Ciutat Vella –716.000 euros– i Gràcia –amb 680.358 euros–.

CIUTAT DE 'SHAKIRES I PIQUÉS' Qui ha reaccionat a aquestes dades ha estat el candidat d'ERC a l'alcaldia, Roger Martínez, que ha criticat la política en matèria d'habitatge del PSC. "No podem tenir una ciutat que expulsi la gent treballadora, una ciutat només apta per a *Shakires* i *Piqués*.

Volem la ciutat de la gent", va piular fa uns dies. I és que Esplugues es caracteritza per ser una ciutat de contrastos, amb barris benestants al nord i uns altres de populars més cap al centre i sud.

Amb tot, aquest no ha estat l'únic estudi que ha analitzat la realitat immobiliària de la ciutat. I és que segons ha publicat el diari *Expansión*, el metre quadrat de l'habitatge ha baixat un 34,5% a Esplugues en un any.

El Gall tindrà una residència privada d'avis el 2024

SALUT ▶ El grup La Vostra Llar ha iniciat les obres de construcció d'una nova residència per a la gent gran a Esplugues, en concret al carrer Gaspar Fàbregas, al barri del Gall.

El futur centre residencial comptarà amb una superfície de 2.600 metres quadrats, distribuïts en 3 plantes, que permetran oferir 75 places noves. Està previst que la residència entri en funcionament l'any 2024. "El nostre principal objectiu és oferir unes instal·lacions innovadores per atendre els resi-

dents en un ambient acollidor i confortable", explica la directora general de La Vostra Llar, Maria Domènech. De fet, aquest serà el primer centre que l'empresa obri a la ciutat. D'aquesta manera, s'unirà a la desena de centres que gestiona a Barcelona ciutat i a la resta del país.

Per altra banda, l'Associació de Veïns de Can Vidalet continua reivindicant la construcció d'una residència pública per a gent gran al barri, per a la qual ja ha presentat sol·licitud, dossier i firmes a la Generalitat.

Polèmica amb el pregó de la Festa Major de Sant Mateu

La gimnasta Alba Petisco serà l'encarregada de fer el pregó. Foto: RFEG

TRADICIÓ ▶ La gimnasta del Club Gimnàstic Les Moreres Alba Petisco serà l'encarregada de fer el pregó de la Festa Major de Sant Mateu, que tindrà lloc el dia 16 a les vuit de la tarda a l'Espai Corberó, on caldrà entrar amb invitació. Aquest serà el tret de sortida a cinc dies marcats per un programa farcit de cares famoses com Álvaro de Luna, Rosa López i Nena Daconte, els caps de cartell de la festa.

Tanmateix, la celebració del pregó ha tornat a estar envoltada de polèmica. Fins al punt que

grups tan heterogenis com ERC i el PP hagin signat, juntament amb Esplugues en Comú i el regidor no adscrit Ali Beizae, un comunicat criticant la decisió "unilateral" del govern municipal de celebrar el pregó a porta tancada. "S'allunya del conjunt de la ciutadania i de les entitats", lamenten. Per tot plegat, han anunciat que no hi assistiran.

Unes altres entitats com l'Associació de Veïns de Can Vidalet també han demanat que el pregó es torni a fer a la plaça de la Vila, al balcó de l'Ajuntament.

El nou Robert Brillas aixeca el teló recordant la lluita veïnal

TEATRE ▶ El renovat Casal Robert Brillas va tornar a aixecar el teló el 9 de setembre per presentar l'obra *En Bangkok también hay ratas*, una peça teatral de la companyia La Voz Ahogada que vol homenatjar el paper de les dones en el moviment veïnal barceloní dels anys 60 i 70.

Protagonitzada per 'la Rosi' i 'la Mari', dues dones migrades que arriben a Barcelona en el tren *sevillano*, l'espectacle com-

bina teatre amb vídeos i imatges de l'època, música i humor.

RENOVACIÓ DE LA SALA

La representació d'aquesta obra va servir per estrenar el renovat casal, per al qual l'Ajuntament ha invertit 400.000 euros. De fet, d'ara endavant els espectadors no hauran de seure a cadires, sinó que hi ha 166 butaques retràctils perquè la sala es pugui adaptar a diferents actes.

Foto: Ajuntament

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Hotels que són autèntiques joies
Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure
 9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

La plaça d'Artós, a la ciutat de Barcelona, és un dels punts neuràlgics i de trobada del jovent d'extrema dreta violenta. Foto: Pau Cortina/ACN

Un fantasma recorre Europa. No és una exageració. Ho diu l'Europol. I aquest fantasma, a diferència d'aquell d'Engels i Marx, és racista, masclista i homòfob. És el fantasma de l'extrema dreta.

L'agència de policia europea considera aquesta ideologia un dels principals riscos als quals s'enfronta el continent i alerta que el seu potencial de captació entre els joves creix dia rere dia. "La combinació de l'aïllament social i del temps dedicat a internet durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topiar amb ideologies extremistes violentes, propaganda i contingut terrorista, especialment publicada o difosa per a menors", assenyala l'Europol en el seu *Informe sobre la situació i tendències del terrorisme de la Unió Europea 2022*.

Es tracta de nois molt joves que, sovint, "encara viuen amb els seus pares, van a l'escola" i, a ulls de l'agència, amb freqüència tenen problemes psicològics i dificultats per relacionar-se amb els companys de classe. Els seus espais de trobada són "les plataformes i els serveis de jocs en línia", indrets que, d'altra banda, són "utilitzats pels terroristes de dreta per difondre propaganda adreçada a una generació cada cop més jove d'usuaris".

De fet, l'Europol ha arribat a detectar nens de 12 anys formant part de moviments d'extrema dreta. "Són xarxes aïllades, sense un lideratge clar ni estructures jeràrquiques", diu l'agència. Un moviment global *online* a través del qual es difonen un gran nombre d'ideologies i narracions que s'alimenten mútuament, com ara la teoria del "gran reemplaçament", l'ocultisme, la fascinació per les armes, l'entrenament militar, l'autodefensa o les tècniques de supervivència.

Podríem pensar que aquest perill se circumscriu a altres latituds europees. Malgrat això, per darrere de França –amb 41 detinguts–, Itàlia –amb 26– i Alemanya –amb 17–, Espanya, amb 9, és l'estat on més "terroristes d'extrema dreta" s'han arrestat en els darrers tres anys.

Així mateix, no es pot negar que la presència de l'extrema dreta entre els joves sigui una cosa estranya a casa nostra. A Catalunya, l'ascens d'aquesta ideologia entre el jovent s'aprecia en els resultats electorals obtinguts per Vox en les darreres eleccions catalanes. Dels gairebé 218.000 votants d'aquest partit, el 20% tenien entre 18 i 29 anys i la majoria eren homes.

EN ALERTA

Ara bé, quin és el perill real entre el jovent de la metròpoli? Diverses fonts consultades coincideixen a dir que no es tracta d'un problema apressant. Tanmateix, com veurem, es mostren preocupades per l'efecte dels missatges d'odi llançats a les xarxes socials i avi-

Joves i extrema dreta: la serp treu el cap?

Algunes veus creuen que no es tracta d'una amenaça, però altres situen la infiltració de l'extrema dreta entre el jovent com un dels principals problemes als quals s'enfronten les societats europees. Preguntem a educadors, docents i investigadors què en pensen. És un perill? El debat està obert.

sen del descontentament creixent entre el jovent. Per tot plegat, ja hi ha qui s'està preparant per si la serp treu el cap. És el cas de l'Ajuntament de l'Hospitalet, que fa sis anys va posar en marxa una estratègia municipal contra els extremismos violents, entre ells el d'extrema dreta.

El coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Hospitalet, Óscar Negrodo, explica que l'estratègia té la voluntat de protegir persones vulnerables

perquè no siguin radicalitzades. "Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta", assenyala Negrodo, que tot i això reitera que, almenys de moment, no s'han trobat amb cap cas que hagi requerit una intervenció urgent. "Detectem malestar, però per ara no és un problema important", apunta.

Aquesta estratègia comporta una coordinació entre diferents àrees de l'ajuntament, des de la

Guàrdia Urbana fins a Joventut o Esports. A més, els protocols d'actuació, que barregen una investigació policial i, si s'escau, una intervenció sociocomunitària, consideren en tot moment la persona radicalitzada una "víctima", a la qual es fa un acompanyament per redreçar el seu camí. Per detectar-ho, el Servei de Mediació compta amb una xarxa d'entitats i d'agents socials que hi col·laboren i que fan "d'orelles" a peu de carrer.

Però els que poden aportar un testimoni determinant sobre l'impacte de l'extrema dreta són els professors, que treballen dia a dia amb els joves. Parlem amb Manuel Domínguez, docent a l'Hospitalet, que assegura que avui dia no detecta més presència d'idees d'ultradreta entre els joves en comparació amb anys enrere. No obstant això, es mostra preocupat pels continguts als quals tenen accés a través de

La 'masclesfera'

● Parlar d'extrema dreta i joves és parlar d'internet. Com s'ho ha fet aquesta ideologia per aconseguir contaminar la xarxa? El cert és que ha sabut aprofitar-se d'un ciberespai que premia els insults i les notícies falses. "Fins al 15M, les xarxes estaven dominades per un discurs més progressista", afirmen des del col·lectiu d'investigació especialitzat en xarxes Proyecto Una. A partir d'aquell moment, internet va viure un procés de privatització i van aparèixer les grans plataformes socials que avui dia vehiculen la nostra vida online.

poracions l'han tractat amb laxitud perquè en treuen rèdit", afirmen.

Tot això ha fet que en els darrers anys internet s'hagi omplert de creadors de contingut netament feixistes i amb un discurs adreçat als homes joves. És el que en anglès s'anomena *manosphere* i que en català es podria traduir com a *masclesfera*. Un seguit de fòrums, blogs i videoblogs misògins i racistes. Amb tot, en el cas espanyol, i a diferència dels Estats Units, aquest discurs fuig del feixisme pur i dur. "Són misògins o neoliberals i no tan racistes... El que volen és guanyar

Xarxes socials com Facebook, Twitter o YouTube tracten amb laxitud els missatges d'odi que difonen l'extrema dreta perquè en treuen rèdit econòmic

Xarxes com Facebook, Twitter o YouTube es basen en l'economia de l'atenció. Els continguts que hi triomfen són els compartits, i no els de més qualitat. "En aquest context, l'extrema dreta, sovint ajudada per grans inversions, ha vampiritzat moltes de les estratègies que feia 10 anys que ja s'utilitzaven, com coordinar-se per fer *hashtags* o omplir Twitter de comentaris", diuen des de Proyecto Una. Per a aquest col·lectiu, la manera en què les xarxes socials han organitzat el ciberespai beneficia l'extrema dreta. "La lògica de l'insult, de la confrontació i el *troleig* va com anell al dit a la ultradreta, perquè ha demostrat que no té cap mena d'ètica i les grans cor-

diners, i han trobat un nínxol de mercat insultant el feminisme", diuen des de Proyecto Una. En són exemple personatges com Un Tío Blanco Hetero, Roma Gallardo o Dalas Review. Els seus vídeos atacant el feminisme o fent apologia del mateix pensament que Vox tenen milions de seguidors. De fet, Dalas Review acumula 2.600 milions de visites a YouTube i Roma Gallardo, 200 milions.

Malgrat tot això, l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba assenyala que "hi ha un clixé pel que fa a la radicalització online dels joves"; ja que, com passa amb el gihadisme, en realitat la radicalització necessita "un component offline" per completar-se.

YouTube i de les xarxes socials, on hi ha "professionals de la mentida" que intoxiquen amb material que no té filtre. Sovint, amb missatges que vinculen la immigració amb la delinqüència i la brutícia.

"COM SECTES"

Aquests missatges racistes són la porta d'entrada que permet a l'extrema dreta connectar amb el jovent. "Els processos de radicalització comencen quan les organitzacions exploten els greuges reals o percebuts que viuen els joves", explica l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba. L'extrema dreta els ofereix explicacions simples a problemes complexos i així aconsegueix apropar-se als joves. Si un noi, per exemple, veu que no té feina i se sent frustrat per aquest motiu, pot arribar a creure que la culpa és de les persones que venen d'altres països o de les dones.

En aquest sentit, les notícies falses són una arma imprescindible per captar els joves. "L'extrema dreta violenta s'ha descentralitzat per convertir-se en un fenomen global: ho veiem clarament en la desinformació", explica Bourekba. És el cas, per exemple, de la teoria del "gran re-

emplaçament", que va néixer a França als anys setanta, va viatjar als Estats Units i ha acabat desembarcant a Catalunya. Aquesta teoria considera que la població blanca cristiana està sent substituïda per pobles no europeus a través de la migració.

Però la captació no només es basa a exaltar els greuges percebuts pel jovent. Els menors es troben en un moment convuls tant biològic com social i l'extrema dreta intenta apropar-s'hi amb discursos persuasius. "Els diuen que satisfaran les seves necessitats de pertànyer a un grup si se senten sols o que els donaran feina", diu Bourekba. "Són estratègies semblants a les de les sectes", puntualitza. És per això que, segons afirma l'Europol, les xarxes socials d'extrema dreta hi juguen en un paper fonamental, ja que construeixen una idea de comunitat i de pertinença i són espais on els reclutadors poden trobar noves víctimes.

Finalment, l'extrema dreta també s'aprofita d'un altre factor: l'esperit de rebel·lia dels joves. "Constantment es vanten de ser políticament incorrectes, quan en realitat es refereixen a ser racistes i misògins", avisen des del col·lectiu d'investigació especia-

"Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta, però per ara no és un problema important"

"L'aïllament social durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topiar amb ideologies extremistes violentes i amb propaganda publicada o difosa per a menors"

litzat en xarxes i extrema dreta Proyecto Una.

Domínguez corrobora aquesta idea quan recorda que el jovent "sempre vol anar en contra de la ideologia hegemònica o del professor". També ho pensa el polític i sociòleg Fidel Oliván, coordinador del llibre *El toro por los cuernos*, on s'analiza l'ascens de Vox i la relació entre l'extrema dreta i el vot obrer. "Els joves han de trobar el seu lloc", afirma Oliván, el qual creu que la radicalització d'extrema dreta arriba només a un grup molt concret de joves.

"SOCIETAT RACISTA"

Sigui com sigui, des de l'oficina de l'estratègia BCN Antirumors posen èmfasi en el racisme que impregna la societat, molt sovint la porta d'entrada per abraçar idees d'ultradreta. De fet, avisen que hi ha una "fantasia" per la qual ens pensem que vivim en una societat no racista. Des d'aquesta iniciativa, que es dedica a fer formació a joves sobre racisme i discriminació, assenyalen "manances" en el sistema educatiu pel que fa al racisme i proposen una "mirada estructural" sobre aquest fenomen. L'ascens de Vox, afegeixen, no seria més que la visi-

bilització d'un discurs que ara es legitima. En aquest sentit, Domínguez recorda que les opinions racistes o masclistes –o políticament incorrectes, com li agrada dir a més d'un– abans no es manifestaven tan obertament com ara.

Tanmateix, Oliván hi posa un bri d'esperança i apunta que els joves d'avui han nascut en la "multiculturalitat", fet que juga a favor a l'hora d'evitar l'expansió de l'extrema dreta. En aquesta línia, des del col·lectiu Versemblant, que treballa per combatre els discursos ultres a través de la música rap, no consideren que els joves siguin més racistes o masclistes "ara que fa cinc anys", tot i que alerten d'un cert decaïment entre el jovent. La pandèmia, la guerra, l'escalfament global i la crisi empenyen la por, un sentiment que, citant un savi cinematogràfic, porta a la ira, a l'odi, al patiment i, finalment, al costat tenebrós.

Un reportatge d'Albert Alexandre i Francisco J. Rodríguez

Nova polèmica pel lloguer d'un bloc de l'avinguda Barcelona

» Mediasil, el fons propietari, vol vendre els pisos que hi té llogats
» Un grup de veïns s'hi nega i reclama continuar amb l'arrendament

HABITATGE ▶ El bloc de pisos del número 113 de l'avinguda de Barcelona va ser notícia fa quatre anys per aconseguir doblegar la voluntat d'una propietat que plantejava un augment desorbitat del lloguer, en alguns casos del 100%. L'empresa, Mediasil, argumentava aleshores que havia llogat els habitatges per sota del preu de mercat, però després de mobilitzacions i un procés de negociació, els inquilins van arribar a un acord pel qual acceptaven uns increments progressius de l'arrendament els tres anys següents.

Aquests contractes es van acabar, i l'empresa va plantejar la possibilitat de vendre els pisos. Alguns veïns els van comprar, mentre que uns altres van marxar. Ara bé, hi ha actualment una trentena de llogaters que no volen comprar els pisos ni marxar, i reclamen a l'empresa continuar amb el lloguer. Aquesta, per la

Els veïns del bloc van aconseguir una important victòria el 2018. Foto: Arxiu

seva banda, els ofereix un any de contracte, sense possibilitat de pròrroga, atès que la seva intenció és vendre.

Davant d'aquest atzucac, alguns veïns s'han mogut per buscar solucions. És per aquesta raó que el grup parlamentari d'ERC va enviar a l'estiu fins a tres cartes a Mediasil, en les quals reclamen una "solució raonable" per a aquestes famílies, tal com diu Jordi Albert, diputat. "Ens amoïna molt que les famílies vegin al-

terats els seus projectes vitals per manca d'una proposta concreta, realista i dins del mercat, per part del seu grup inversor", resen les missives, a les quals ha tingut accés *Línia Tres*. De fet, hi ha prevista una reunió amb l'empresa per abordar la situació.

A més, Julio Jiménez, un dels portaveus dels veïns durant el conflicte del 2018, assegura que els afectats compten amb el suport de la resta de la comunitat de veïns.

L'Ajuntament posa en marxa un servei gratuït de cangurs

SOCIETAT ▶ Les famílies amb infants d'entre 3 i 12 anys que tinguin problemes per conciliar podran ser beneficiàries del servei de cangur municipal que acaba de posar en marxa l'Ajuntament. El Servei Puntual de Cangur Municipal compta amb un abonament de 10 hores mensuals que les famílies podran distribuir segons les seves necessitats. Així, els beneficiaris podran demanar que vagin a buscar els seus infants a l'escola o que els portin des d'allà a l'activitat extraescolar de torn,

que els acompanyin al matí per portar-los a l'aula o que es quedin a casa amb ells. Aquest últim servei està disponible de dilluns a dijous als vespres, els divendres al vespre-nit i els dissabtes al matí i al migdia.

Aquesta és una acció que s'emmarca en el programa Sant Joan Despí Concilia i que vol facilitar la conciliació i la cura de la família i dels fills, una càrrega que molt sovint recau en les dones. D'aquesta manera, els interessats es poden registrar al web municipal per gaudir-ne.

Les famílies interessades ja poden demanar el servei. Foto: Arxiu

Bruno Oro és un dels noms de la nova temporada de teatre. Foto: Balaña

Sant Joan aixeca el teló

CULTURA ▶ Els teatres i les sales d'espectacles de Sant Joan Despí escalfen motors per arrencar amb una nova temporada que portarà propostes de tota classe i que barregen noms consagrats amb altres que acaben de treure el cap a l'escena artística.

En aquest sentit, la temporada de tardor continuarà amb les propostes cinematogràfiques del Cicle Gaudí de Cinema, com ara *Escape Room*, dirigida per Héctor Claramunt i protagonit-

zada per Joel Joan, que s'emetrà al Teatre Rodoreda el 22 de setembre. Pocs dies després, la companyia Magnètica management portarà la seva *Teràpia Integral* a l'escenari del mateix teatre, a partir de les vuit.

Destaquen també les propostes *Bruno Oro, ¿sí o no?*, el dia 21 d'octubre, o *El Diablo Cojuelo*, de la Compañía Nacional de Teatro Clásico del 4 de novembre, o bé *Paraules que trenquen ossos. Una nit al Bosc*, de

la companyia Pagans i que tindrà lloc al Bosc dels Infants el 5 de novembre al vespre, el que serà una autèntica proposta de connexió amb la natura i amb les històries ancestrals.

Per altra banda, el 18 de novembre serà el torn de David Fernández, que portarà el seu *No estoy bien* al Rodoreda. Sis dies abans, però, Andy y Lucas passaran pel mateix escenari en el marc de la gira del 20è aniversari de la seva carrera.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana
i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA**
al **38088**
i dona **3€***

**TRANSFORMA
LA TEVA
APORTACIÓ**

 5€ Manta
(individual)

 33€ Set cuina
(5 persones)

 20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Cruz Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Homenatge | Una escultura als karts de Coixinets

El Club Karts de Coixinets i l'Ajuntament ultimen la col·locació d'una escultura que homenatgi la famosa cursa de karts que cada novembre, des de fa 45 anys, se celebra a la ciutat. Està previst que sigui col·locada aviat al carrer Freixes.

El Liceu estrena les portes creades per Jaume Plensa

» 'Constel·lacions' són tres núvols de lletres amb esperit musical

» L'escultor santjustenc ha fet de franc aquest encàrrec

ART ▶ El Liceu ha inaugurat les portes de l'entrada principal, obra de l'artista santjustenc Jaume Plensa. Les tres grans cledes d'acer inoxidable abatibles, que tancaran l'accés a la porxada durant les nits, són l'homenatge de Plensa a la música i al mateix Liceu. El moviment evoca la pujada i baixada del teló, mentre que les lletres d'alfabets diversos que les conformen s'inspiren alhora en l'obra de Gaudí, la de Miró i també en la "diversitat cultural" a la Rambla.

D'aquesta manera, el Liceu inaugura les portes de les tres arcades de l'entrada en el marc del seu 175è aniversari. L'obra s'anomena *Constel·lacions* i és un nou element arquitectònic i alhora artístic que canvia per sempre la fesomia de la façana.

Plensa, que va llegir el pregó de la Festa Major a l'agost, descriu les portes com "tres núvols de lletres", i remarca la idea que

Plensa, a davant les seves portes. Foto: Pau Cortina/ACN

"ni s'obren ni es tanquen", sinó que "leviten en una màgica flotació entre els tres arcs de la façana, amb la ferma voluntat de respectar el més petit detall de l'arquitectura de l'edifici".

El president del Patronat del Liceu, Salvador Alemany, va agrair "l'estima" de Plensa pel Liceu, "Barcelona i Catalunya",

tot recordant que l'escultor ha realitzat de franc aquest encàrrec del teatre.

El cost de la fabricació i instal·lació del projecte ascendeix als 750.000 euros, un 50% dels quals els aporta la constructora ACS, un 35% provenen dels fons europeus Feder, i un 15% són costejats pel mateix teatre.

FIATC Residències compra el centre CRAL de Sant Just

SERVEIS ▶ El centre CRAL de Sant Just Desvern, que allotja una trentena de persones grans, ha estat adquirit per FIATC Residències. Sigui com sigui, aquesta compra no suposarà cap alteració en el servei que s'ofereix als residents ni en les seves condicions, destaquen des de la companyia. De fet, es manté l'equip de 20 professionals que cuiden actualment els ancians.

D'aquesta manera, FIATC Residències amplia la seva ofer-

ta a l'àrea de Barcelona, amb quatre centres que agrupen 487 places residencials, 105 de centre de dia i 32 apartaments amb serveis, tot plegat gestionat per un equip de 251 professionals.

La companyia, a més, té l'objectiu d'ampliar la seva oferta a l'àrea metropolitana els pròxims anys i expandir-se a unes altres zones del país, amb un total de sis residències, que suposaran 787 places de residència i 185 de centre de dia, informen.

El centre continuarà funcionant com fins ara. Foto: Arxiu

Una zona d'estacionament a Sant Just Desvern. Foto: Ajuntament

Millores en la mobilitat

SERVEIS ▶ L'aplicació mòbil AMB Aparcament Residents ha aterrat aquest setembre al barri del Centre de Sant Just Desvern. Es tracta d'un programa dissenyat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) que vol facilitar l'aparcament als veïns. D'aquesta manera, a través de l'aplicació es poden gestionar de manera digital els tiquets d'estacionament a les àrees reservades per als residents d'una zona, en aquest cas els del bar-

ri del Centre, sense necessitat de fer servir els parquímetres situats a la via pública ni treure tiquets en paper. El projecte, de moment, dona cobertura a 130 places d'estacionament per a residents al barri.

Sigui com sigui, la voluntat de l'ens metropolità és estendre el projecte cap a Can Modolell. En paral·lel, l'AMB vol que aquesta aplicació es faci servir a la resta de municipis metropolitans després de la prova pilot

que es va portar a terme a l'Hospitalet l'any passat. Així, els residents poden gestionar l'aparcament del seu vehicle a través del mòbil, d'una manera segura i còmoda, alhora que estalvien temps i diners, destaquen des de l'ens metropolità.

Continuant amb la mobilitat metropolitana, està previst que Sant Just formi part del servei metropolità de bicicletes elèctriques compartides, AMBici, a partir de gener del 2023.

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**
home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Visita'ns a la clínica dental IO Sant Boi

Primera revisió gratuïta
900 131 002
www.ioa.es

Escaneja'm i
demana cita!

“El teu benestar
comença aquí”

MARTINA KLEIN
Model

Amb el Lidl, però sense el mercat

» El Mercat de la Plana estrena un supermercat, però encara no hi ha data d'obertura de les parades
 » Els botiguers del Mercat de Can Vidalet continuen a l'espera de la inauguració, prevista ara per a la tardor

Francisco J. Rodríguez
ESPLUGUES

Els dos mercats municipals d'Esplugues, el de la Plana i el de Can Vidalet, recentment renovats, funcionen a mig gas. Als dos equipaments hi ha un Lidl obert -l'últim d'ells, el de la Plana, inaugurat recentment-, però la part de les parades dels comerciants, l'essència d'un mercat, roman tancada a tots dos edificis.

En el cas de Can Vidalet la situació és sagnant, ja que hi ha hagut un retard de més d'un any en l'obertura, malgrat les promeses municipals. Sense anar més lluny, el Lidl de Can Vidalet funciona des del juny de l'any passat, quan l'Ajuntament va anunciar que els paradistes abandonarien la carpa provisional -on són des de fa més d'una dècada- a la tornada de l'estiu. No va ser així. El neguit dels paradistes

creixia, i preguntada per aquesta qüestió en una entrevista recent a *Línia Tres*, l'alcaldeessa, Pilar Díaz, va dir que la inauguració total del Mercat de Can Vidalet tindria lloc abans de l'estiu, cosa que tampoc ha estat així.

Ara per ara, fonts municipals informen que tenen previst l'obertura completa de l'equipament a la tardor. I és que alguns serrells en les obres d'adequació de les parades estan retardant la seva finalització completa.

Per altra banda, la situació al Mercat de la Plana és similar, tot i que aquí l'Ajuntament no es mulla per donar una data exacta d'obertura de les parades. Durant la visita al nou mercat per inaugurar el Lidl, l'alcaldeessa Díaz va poder comprovar *in situ* l'avanç de les obres, que segons el consistori "avancen a bon ritme".

Un ritme, tanmateix, que no és suficient per a uns paradistes que fa 15 anys que són a la carpa provisional del carrer del Carme

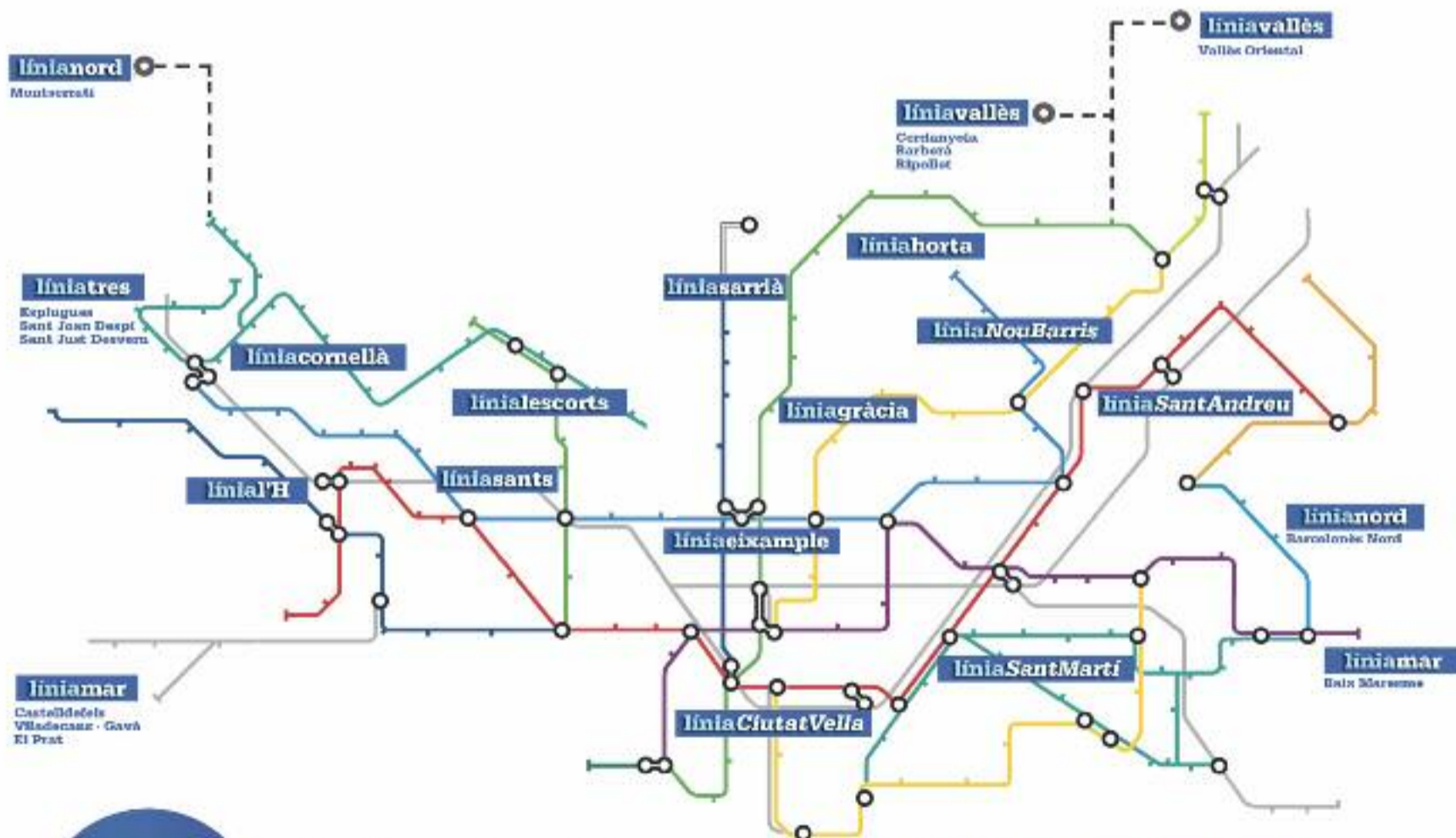
El Lidl del Mercat de la Plana ja funciona, a l'espera que s'obri la part de les parades, encara en obres. Foto: Línia Tres

i entre els quals hi ha una sensació d'incertesa i desesperança.

Sense anar més lluny, a principis d'any el Ple va donar el vistiplau a dues renúncies de botiguers a parades dels mercats de la Plana i de Can Vidalet, mentre que també va declarar desert el procés per atorgar una concessió d'ús sobre un espai del Mercat de

la Plana. Des de l'oposició es va demanar al govern municipal que els mercats de Can Vidalet i la Plana reobrin amb totes les parades plenes. El portaveu del PSC i primer tinent d'alcaldia, Eduard Sanz, va respondre que el servei de Promoció Econòmica treballa per buscar botiguers interessats a obrir-hi parada.

Els nous mercats els ha pagat Lidl -9 milions per al de la Plana i 7,5 per al de Can Vidalet-, qui va guanyar el concurs d'adjudicació per construir-los i que, a hores d'ara, hi té dues grans superfícies que funcionen amb normalitat a l'espera que els autèntics protagonistes dels mercats, els paradistes, hi entrin definitivament.

19 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès
liniatarxa.cat

Vols anunciar-te?

686 429 517

publicitat@comunicacio21.com

Amb
la
clàssica

Cat **W**úsica
35
anys!

El silenci de Valentina Berr

» La ripolletenca, primera jugadora trans catalana federada, penja les botes pels atacs rebuts
 » "Si ho hagués deixat al gener, no m'hauria cremat tant", diu l'exjugadora del Levante Las Planas

Toni Delgado
SANT JOAN

"Conviure amb el silenci ha estat molt dur... En certa manera, deixar el futbol m'ha alliberat i ara ja puc parlar sense por que les conseqüències afectin el que estic fent", confessa Valentina Berr (Ripollet, 1993), la primera jugadora trans catalana federada, que el passat 28 de juny, Dia Internacional de l'Orgull LGBT, va anunciar que penjava les botes al CE Europa.

Quan va començar a jugar a futbol, va decidir concentrar-se a gaudir amb les companyes. Com a esportista no li venia de gust fer activisme ni intentar convèncer ningú, "i menys quan em vaig trobar un entorn tan càlid que m'entenia i no em qüestionava". El contrast eren els impropis que rebia a les xarxes socials o on fos, atacs d'odi i la violència estructural contra les dones trans per part "d'institucions, mitjans de comunicació i de molta gent que assetja a qui se surt de la norma". "Un patiment que no compartia amb l'equip ni amb la premsa. Hi ha gent del meu entorn que desconeixia o desconeix moltes de les coses que m'estaven passant, com els atacs de pànic i ansietat que patia, sobretot abans i després de partits i entrenaments", relata.

Reconeix que sense el suport que ha rebut no hauria aguantat gaire als terrenys de joc, on el 16 de desembre de 2018 va debutar amb el Ter-

rassa FC amb una assistència i un gol de penal. Vivia en "un xoc de trens constant" entre la necessitat de "deixar-ho perquè no aguantava més" i l'estima que li tenien moltes persones.

La seva millor temporada esportiva ha estat la més dura per a la ripolletenca. "Al camp tot anava rodant, el vestuari i els resultats eren excel·lents, em sentia més a gust que mai en un grup i l'estil de joc m'encantava... Si ni tot això salvava la situació, havia de fer un pensament...", explica. Al gener tenia clar que deixaria el futbol al final de temporada i així li ho va comunicar a l'entrenador, Joan Bacardit, que volia que s'ho replantegés.

Berr sent que va estirar tant la corda que es va trencar. Així, després de celebrar, primer l'ascens a Tercera Divisió RFEF i, més tard, el campionat de Lliga, va explotar. "Era molt bèstia... No podia sortir de casa i ja no vaig anar a cap entrenament més". A Bacardit i Nany Haces, coordinadora del futbol femení al CE Europa, els va demanar temps per poder parlar amb les seves companyes: "Necessitava més força per fer-ho. L'equip va al·lucinar, va entendre la meva decisió i li va semblar bé que em cuidés".

"NO ESTÀVEM TAN BÉ"

Moltes vegades, quan mira enrere, rememora aquella "sensació de progrés" amb qui molta gent va valorar que fos la primera futbolista trans catalana federada. "Ara penso en les barbaritats que he viscut en aquests anys, veig que no està-

Valentina Berr, al Nou Sardenya. Foto: Zowy Voeten

vem tan bé i m'entren més ganes de parlar de les coses que hem de canviar perquè per ser trans no hagin de ser valenta. Perquè la teva condició, simplement, es normalitzi", enraona Berr, sempre amb un to pedagògic. Aquesta periodista especialitzada en gènere i desigualtats socials comunica molt bé. Imparteix tallers pedagògics a La Cicatriz, xerrades vitals per ampliar la mirada. "No és només important l'educació a l'escola, també a casa, així com el paper dels mitjans de comunicació, les institucions públiques o els governs... Hi ha discursos d'ultradreta que qüestionen aspectes que ja semblaven superats", exposa.

El discurs de Berr sembla molt lògic: l'esport és un univers on competeixen persones amb diferents capacitats. "Qual-

sevol dona que no sigui trans és diferent d'una altra a tots els nivells, hormonal, muscular, ossi... És absurd i injust incloure o excloure les dones trans de l'esport com si l'esport no ens pertanyés. Caster Semenya és una atleta que no és trans i, així i tot, viu un calvari perquè, de manera natural, produeix testosterona molt per sobre del que s'ha establert. Establir uns límits per delimitar qui és prou dona i qui no perjudica tothom", denuncia la ripolletenca. "I provoca una exclusió discriminatòria cap a certs tipus de dones", afegeix.

Una discriminació que ella no ha sentit per part de cap companya ni rival. "Al contrari, han celebrat que pogués jugar amb elles. Qui fa les normes sí que potser fa polítiques que discriminen", exposa.

S'emociona recordant les "bones experiències" que ha viscut als seus tres clubs. Al Terrassa FC va començar la seva nova etapa en un "projecte que tenia encara pocs anys de recorregut i era molt ambiciós". "Fitxar per l'FC Levante Las Planas va ser rebre una abraçada gràcies a companyes com l'Evita Díez, l'Eve Moreno o l'Anna Armengol. Estic molt contenta del retorn a l'elit de l'entitat". Mentre que al CE Europa hi ha trobat "una gran cultura de futbol femení tant en l'estructura esportiva i comunicativa del club com en l'afició, i també parlo del seguiment i ànims de les nenes del futbol base. T'omple veure que pots inspirar algú amb el que fas".

L'entrevistada se sent orgullosa de l'Ajuntament de Ripollet, "un referent" a l'Estat en polítiques LGTBI i en les seves mesures d'atenció a persones que han sigut víctimes d'agressions LGTBI-fòbiques.

DESCONNEXIÓ

"Si ho hagués deixat al gener, no m'hauria cremat tant. Ara per ara, no em plantejo tornar. Potser d'aquí a sis mesos estic com una flor i tinc ganes de tornar a jugar, però ara sé que necessito desconnectar, oxigen", exposa. De moment, gaudeix del temps que invertia en el futbol amb la seva gent, descansant cos i ment, i jugant amb la pilota a casa amb el seu gat, que es diu Punto. "És un extrem pur que regateja molt bé. De debò, al·lucinaries...", promet la ripolletenca.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
deixant els nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Natzeret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

No t'ho perdís

Foto: David de las Heras/Aj. de Barcelona

La Mercè 2022

Acabades les vacances d'estiu, el moment més esperat a Barcelona és la Mercè. Del 23 al 26 de setembre, la ciutat viurà la seva festa grossa sense restriccions per primera vegada després de dos anys de pandèmia. És per això que l'Ajuntament ha batejat aquesta edició com "la festa del retrobament". El pregó de Carla Simón marcarà el tret de sortida de la celebració, que comptarà amb un programa extens, variat i ambiciós. Hi haurà mostres de cultura popular a dojo, concerts com els de La Oreja de Van Gogh o Ginestà i portes obertes a edificis emblemàtics.

Famosos

Que pasa nen és la primera cançó en català d'Alizzz –el nom artístic de Cristian Quirante (Castelldefels, 1984)– i, segons ell, l'himne del Baix Llobregat. En aquest tema, el guanyador de tres Grammy Llatins per la producció del disc *El madrileño* de C. Tangana, reivindica la seva comarca natal citant noms com Rosalía (de Sant Esteve Sesrovires), Estopa (de Cornellà de Llobregat) o Chanel (d'Olesa de Montserrat). Destaca que tots ells també són "elits culturals", confessa que se sent "català de segona" i critica la "burguesia intel·lectual" que, considera, no té en compte la música que es fa des de la perifèria. La lletra de la cançó ha obert un d'aquells debats que no surten de Twitter i que ha dividit els usuaris entre els que aplaudeixen el missatge d'Alizzz i els que creuen que no s'ajusta a la realitat perquè ni ell ni els artistes que cita estan, precisament, marginats.

La fitxa

QUI ÉS?

A L I Z Z Z

ÉS FAMÓS PER...

Ser un gran productor i ara també cantant

Té tres Grammy Llatins per l'últim disc de C. Tangana

QUÈ HA FET?

Estrenar la seva primera cançó en català

Diu que 'Que pasa nen' és l'himne del Baix Llobregat

A LES XARXES...

Hi ha debat

Alguns n'aplaudeixen la lletra i altres la qüestionen

Llibres

L'escuma

Helena Guilera Recoder

El Juli sempre ha tocat el violoncel, però ja no recorda les notes. La Lucía, astrofísica especialitzada en forats negres, es debat entre una pèrdua que li ha encallat la vida i la possibilitat d'un nou futur. La Blanca i l'Esteve viuen, com poden, entre l'oblit i el record. I per sobre de tots hi ha el Sergi, una estrella potent i vital que un dia va col·lapsar i els va arrossegar a tots.

Teatre

La trena

Laetitia Colombani

La Smita lluita pel futur de la seva filla en una Índia separada per castes, la Giulia afronta la fallida del seu taller familiar a Itàlia i la Sarah veu amenaçada la seva exitosa carrera d'advocada al Quebec per un càncer de mama. Clara Segura dirigeix aquesta història de tres dones unides en un poderós anhel de llibertat.

Al teatre Goya de Barcelona.

Música

Ni llum ni lluna

Julieta

Julieta estrena aquest mes de setembre el que ella anomena el seu "segon mini àlbum", *Ni llum ni lluna* (Music Bus Records). La jove cantautora barcelonina ha aplegat en aquest nou treball set temes, entre els quals hi ha els singles *A les fosques* i *Trenca'm el cor*, que ja han tingut molt bona rebuda. L'artista presentarà el nou àlbum a la Sala Apolo el novembre.

Pelis i sèries

Dúo

Meritxell Colell

Nord de l'Argentina. Carnaval. Mentre es troba en plena gira d'un espectacle de dansa amb la seva parella, la Mónica s'adona com és d'absurd el viatge que estan fent i que està revelant la distància que hi ha entre ells després de 25 anys junts. Entre pors, desitjos i records, haurà d'escollir quin camí agafa. *Dúo* és la nova pel·lícula de la barcelonina Meritxell Colell.

ESTILS DE VIDA

Aprendre a dir que no

Foto: Pexels

📌 SALUT MENTAL

Aquella festa que no et ve gens de gust però a la qual aniràs per no quedar malament. Aquell favor que has acceptat fer encara que et farà anar de bòlit tota la setmana. Aquestes i tantes altres càrregues innecessàries que has assumit només per evitar pronunciar el temut monosíl·lab... "No".

Ras i curt. "No". Sembla fàcil, però no ho és. Fins i tot Gabriel García Márquez va reconèixer que li va costar molt començar a dir-ho: "El més important que vaig aprendre a fer després dels quaranta anys va ser a dir «no» quan és que no", va dir.

Ara bé, pensa en la quantitat de maldecaps que t'estalviaries si t'atrevisis a dir que no. Aquest és un bon punt de partida per aprendre'n. També és clau que coneguis l'assertivitat, un concepte que fa referència a l'habilitat comunicativa de dir i defensar el que penses des del respecte, sense ser agressiu ni ofendre a ningú, però sense deixar-se manipular o menystenir.

Pensa en tu i en les teves necessitats: recorda que prioritzar-te no és ser mal educat ni mala persona. I, un cop hakis dit que no, no et passis demanant disculpes ni excusant-te. Fes-ho un cop, si creus que cal, però sigues ferm en la teva decisió. És legítima.

Les claus.....

AVANTATGES

Pensa en els beneficis que tindrà per a tu dir que no: segur que t'estalviaràs una gran quantitat de maldecaps

ASSERTIVITAT

És la capacitat de dir i defensar el que penses des del respecte, sense ofendre però sense deixar-te menystenir

PRIORITATS

Comença a pensar en tu i en les teves necessitats: recorda que prioritzar-te no és ser mal educat ni mala persona

DISCULPES

Demana disculpes i excusa't si creus que cal, però no et passis fent-ho i sigues ferm en la teva (legítima) decisió

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

Estàs a punt?

**SANT
MATEU**
FESTA MAJOR
D'ESPLUGUES

**Del 16 al 21 de
setembre de 2022**

esplugues.cat/festa-major

AJUNTAMENT

D'ESPLUGUES

Diputació
Barcelona

areas

 Neinor
HOMES

valoriza
Una Companyia de Sacyr Service